

samtidig i tråd med udviklingen i andre lande, jf. ovenfor i afsnit 3. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 3.

Det fremgår af Strafferetsplejeudvalgets udtalelse, jf. bilag 1, s. 10, at der efter udvalgets opfattelse med et krav om en strafferamme på fængsel i 1 år og 6 måneder eller derover vil være tale om lovovertrædelser af en sådan art og gennemsnitlig grovhed, at det må anses for rimeligt, at sigtedes dna-profil udtages og opbevares i registeret.

Den, som besidder eller mod vederlag gør sig bekendt med børnepornografi, straffes i medfør af straffelovens § 235, stk. 2, med bøde eller fængsel indtil 1 år. Personer, der alene sigtes for besiddelse af børnepornografisk materiale, vil således ikke kunne registreres i dna-profil-registeret (eller Fingeraftryksregisteret) på grundlag af det generelle strafferammekriterium. Der har i den offentlige debat været rejst forslag om, at sigtelse for sådanne forhold bør kunne føre til registrering i dna-profil-registeret, selvom lovovertrædelsen ikke kan medføre fængsel i 1 år og 6 måneder eller derover.

På den baggrund har Justitsministeriets Forskningsenhed søgt belyst, i hvilket omfang personer, der sigtes for besiddelse af børnepornografi, senere sigtes for ny sædelighedskriminalitet. Undersøgelsen viser, at knap 10 pct. senere er blevet sigtet for en sædelighedsforbrydelse med en strafferamme på fængsel i 1 år og 6 måneder eller derover.

Når dette sammenholdes med den særlige integritetskrænkelse, som sædelighedsforbrydelser, herunder børnepornografi, er kendetegnet ved, finder Justitsministeriet efter en samlet vurdering, at personer, der sigtes for overtrædelse af straffelovens § 235, stk. 2, om besiddelse af børnepornografisk materiale, også bør kunne registreres i dna-profil-registeret. Justitsministeriet finder samtidig, at der tilsvarende bør skabes mulighed for, at der også kan ske optagelse og registrering af fingeraftryk af personer, der sigtes for besiddelse af børnepornografisk materiale. Herved sikres det, at sådanne overgreb og krænkelser mod børn mv. kan bekæmpes med alle relevante redskaber, herunder dna-profil-registeret og Fingeraftryksregisteret.

4.1.3. Mistankekravet

Efter dna-profil-registerlovens § 2, stk. 2, nr. 1, er det en betingelse for, at en person kan registreres, at den pågældende *er eller har været sigtet* for en eller flere af en række nærmere opregnede alvorlige forbrydelser. Det er samtidig en betingelse, at det bagvedliggende biologiske materiale er tilvejebragt ved et le-

gemsindgreb efter reglerne i retsplejelovens kapitel 72, jf. ovenfor i afsnit 2.1.

I retsplejelovens kapitel 72 sondres mellem legemsbesigtigelse (§ 792, stk. 1, nr. 1) og legemsundersøgelse (§ 792, stk. 1, nr. 2). Sondringen bygger på en vurdering af indgrebenes intensitet. Der stilles i loven forskellige krav til mistankens styrke som betingelse for at kunne foretage indgrebene.

Udtagelse af spyt- eller blodprøve med henblik på dna-analyse udgør en legemsundersøgelse. Ved legemsundersøgelse af en sigtet person er det som hovedregel en betingelse, at der er *begrundet mistanke* om, at den pågældende har gjort sig skyldig i en lovovertrædelse, jf. retsplejelovens § 792 a, stk. 2, nr. 1.

Ved legemsbesigtigelse kræves der derimod alene, at den pågældende *med rimelig grund er mistænkt* for en lovovertrædelse, jf. retsplejelovens § 792 a, stk. 1, nr. 1. Optagelse af fingeraftryk og personfotoграфи udgør efter retsplejelovens § 792, stk. 1, nr. 1, en legemsbesigtigelse, og der gælder således et lempeligere mistankekrav ved tilvejebringelse af fingeraftryk med henblik på senere identifikation end ved tilvejebringelse af en dna-profil.

Et hovedformål med lovforslaget er at skabe parallelitet mellem betingelserne for at tilvejebringe og registrere henholdsvis fingeraftryk og dna-profiler. Det vil bl.a. indebære, at mistankekravet skal lempes ved tilvejebringelse af spyt- eller blodprøver med henblik på senere identifikation (retsplejelovens § 792 b, stk. 1, jf. § 792 a, stk. 2, nr. 1), således at der – ligesom ved fingeraftryk – skal kunne *tilvejebringes* en spyt- eller blodprøve i disse tilfælde, hvis den pågældende *med rimelig grund er mistænkt* for en lovovertrædelse med en strafferamme på fængsel i 1 år og 6 måneder eller derover, eller for overtrædelse af straffelovens § 235, stk. 2, jf. lovforslagets § 2, nr. 2.

Strafferetsplejeudvalgets udtalelse om et udkast til lovforslaget, jf. bilag 1, side 10 ff, indeholder udvalgets overvejelser for og imod at lempe mistankekravet.

For at opretholde kravet om begrundet mistanke taler efter udvalgets opfattelse, at den gældende regel om fingeraftryk med hensyn til mistankekravet følger den almindelige regel om legemsbesigtigelse. Indgreb i form af spyt- og blodprøve har karakter af legemsundersøgelse. Når man har opretholdt det almindelige mistankekrav ved fingeraftryk, bør man også opretholde det almindelige mistankekrav ved spyt- og blodprøve. Formålet med indgrebet ændrer ikke indgrebets karakter. Når politiet vil overskride den grænse, der i lovgivningen er trukket mellem legemsbesigtigelse og legemsundersøgelse, og dermed »trænge